

Yaşıyoruz 20

– Lütuf VELİ · 21 Aralık 2010

Hemşirenin uyarısıyla ayrılmak zorunda kalmıştı Aydan.Çıkarken cengizin annesinin bakışları sorgulayıcıydı.Ona bir açıklama borçlu olduğunu düşündü ve yaklaştı yanına ürkek bir kedi gibi.

-Şey,efendim merak etmişsinizdir bu kız kim diye.Cengizle yeni tanışmış, bir arkadaşının baldızıyım.

Anne şaşkın şaşkın kızı seyrediyordu,aklında binbir çeşit sorularla...Kızın ürkekliğinden ,çekingenliğinden de bir mana çıkarmaya çalıştıysa da kız(Aydan)devam etti.

-O kalleşce saldırının olduğu gün Cengiz` le beraberdik ,dertleştik biraz.İyi bir dost oldu benim için.Kendimi sorumlu tutuyordum bu saldırıdan ve çok üzülüyordum.Ancak Cengiz` le konuşunca,iyi olduğunu görünce birazcık da olsa rahatladım.Anne hala aklındaki sorulara cevap arıyormuşcasına dinliyor ve kafasında kurguluyordu.Aydan konuşmayı bitirip izin isteyince ani bir kararla,

-Kızım ,ben dostluk mostluk anlamam ,söyle bakim siz sevgili misiniz.Bu soru ortamı gerse de Aydan soğukkanlı cevap verdi.

-Yok hanım teyze yok,sadece iyi bir arkadaş diyelim istersen.Hem Cengiz bey yakında evlenecekmiş ,nasıl sevgili oluruz ki...Allah yuvasında mutlu etsin onları.

-Anladım kızım,anladım.Ama burası küçük yer,ne demek istediğimi anladın zahir.

Anladım teyzem sen merak etme,bundan sonra onları rahatsız etmem.

Aydan,yanlıı anlaşılanın verdiği huzursuzlukla arkasına bile bakmadan hızla uzaklaşmıştı,hastahaneden.Yolda Hazal` la çarpışmış ama dikkat bile etmemişti.Özür dileyerek uzaklaşırken,Hazal` da bir merak uyanmıştı.İlk günü Cengiz` in hastahaneye getirildiği günde bu kızı görmüştü hastahanedede de anlam verememişti,o telaşenin içinde.Şimdi ne arıyordu hastahanedede .Belki de bir hastası var dedi ,kendi kendine de...Yine de bir şüphe hasıl olmuştu yüreğinde.Cengiz` in kız kardeşi bahçedeki çiçekleri severken bir başka alemde,çocuk dünyasındaydı.Onu çağırdı birkaç kez de duymuyordu.Yanına yaklaşarak,

-Hadi abini ziyeret edelim ,bizi özlemiştir.

-Olur,dedi o masum dünyasından uyandırılan saflık.

Odanın kapısına geldiklerinde anne Cengiz` in odasına giriyordu.

-Geldiniz mi çocuklar,hadi koca adamı bir daha görelim de yüreğimiz serinlesin.Kızı,

-Anne koca adam kim,abim mi...

-Evet kızım abin,aslında koca çocuk demem lazım ya neyse.

İçeri girdiklerinde,Cengiz gözlerini tavana dikmiş sanki bir şeyler konuşuyordu,görünmeyen biriyle.Annesinin ve sevgilisinin,kardeşinin içeri girdiğinden habersiz.Kardeşi koştu abisine de ancak uyanabildi daldığı hayallerden.

-Ooo,sevgililerim gelmiş,nerelerdesiniz siz yahu...Artık ümidi kesmiştim bunlar beni terketti diye.Annesi

biraz da imalı,

-N` olacak hemen yeni sevgililer bulurdun değil mi..Bu söze Hazal alınmıştı,

-Hele bir denesin,işte o zaman ben saplarım bıçağı...

Annesinin kinayeli sözü,Hazalın kıskançlığı soğutmuştu hastahanenin geniz yakan acı havasını da Cengiz bir olumsuzluğa mahal vermemek için sustu,yutkundu.Normal şartlarda olsa pire için yorgan yakardı ...

Olayın oluşunun ardından üç gün geçmiş ,artık doktorlar tehlikeyi atlattığını bir kaç gün içinde taburcu olabileceğini söylediklerinde buna en fazla sevinen Cengiz olmuştu.Oldum olası sevmezdi bir yerde bağlı kalmayı,hele ki yatakta olmayı.

Hem yapacak pek çok yarım kalmış,ötelenmiş işleri vardı.Bunlardan biri de Aydan ve gizemli adamdı.Aydan son gelişinden sonra bir daha uğramamıştı.Merakı oldukça artmıştı.Acaba bir şey mi oldu,birileri bir söz mü söyledi diye düşünmeye başlamıştı.Soramıyordu da kimseye.Bu merak içinde olmak onu oldukça muzdarip etmişti.

Gidecekleri,hastahaneden taburcu olacakları gün ,annesini ,kızkardeşi gelmişti de Hazal yoktu.Annesi,

-Biraz rahatsızlanmış oğlum,selşam söyledi,eve gelecek kendini iyi hissedince,diyerek merakını gidermişti de asıl merak ettiği Aydan`dı...

-`Neden gelmiyor ki.` demişti de annesi duymuştu.

-Söyledim ya oğul neden gelmediğini.

-Hıı söyledin anne,ben onu dememişim.Neyse boşver.

-Yok oğlum yok...boşvermeyelim,kimi kastedtiğini biliyorum.O güzel kız mı...SEni bunca düşünceye sevkeden.Ona ben seni rahat bırakmasını söyledim.Onun için gelmemiştir.

-Sen ne yaptın anne o kız dünyanın kahrını çekmiş,sıcak bir dostluk arayan biri...yoksa sen bizi sevgili mi sandın...

-Evet ,öyle sandım da hem haklıyım...Haklı olmasam dahi,velev ki dost olsanız,Hazal`a nasıl anlatacaktın.Ben anneyim oğul hem de kadın,bilirim o kızın yüreğinden geçenleri ve de Hazalın sana bakışını.Yok oğlum yok sen tehlikeli sularda yol alırsın...

Annesiyle tartışmasında galip gelmesi ya da onu ikna etmesi mümkün değildi Cengizin de kabullendi haklılığını ya da öyle göründü çaresizlikten.

Artık evlerine gelmiş,annesinin özenle hazırladığı yatağa uzanmıştı Cengiz.Çok zamanı vardı düşünecek belki de yapacaklarını planlayacak.Yol yorgunluğu çökmüştü üzerine bir de annesiyle olan tartışması.Henüz gözlerini kapamıştı ki,vurulduğu an ve düşüşü dahası düşerken kendine doğru koşan biri...burasını ilk kez hatırlıyordu.Sahi kimdi o,kare kare hatırlıyordu da adamı göremiyordu bir türlü...